

Borgen for, at det, som bliver anskaffet, ogsaa bliver godt og solidt, og at der ikke bliver betalt for høj Pris, og at det bliver saaledes, at hvis Varerne ikke svare til den Pris, der er betalt, der da bliver leveret nye Varer i Stedet. Videre ere vi jo ikke i Stand til at komme. — Jeg vil kun tilføje den Bemærkning, at det vilde være af nogen Interesse for os, om vi, inden Hospitalet nu bliver afleveret, kunde faa denne store Institution til se, saa at vi dog kunde have nogen Mening om, hvad alle disse mange Penge skulle gaa til. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Christiansen: Jeg skal ogsaa tillade mig i Lighed med de to foregaaende Talere at anbefale det foreliggende Forslag. Naar jeg overhovedet har bedt om Ordet, er det kun for at sige et Par Ord om Anskaffelserne. Det er jo sket adskillige Gange i indeværende Rigsdagssamling, i Særdeleshed naar der har været Tale om store Anskaffelser, at man fra Rigsdagens Side har henledet Opmærksomheden paa, at disse Anskaffelser helst skulde være danske Fabrikata, og det er det, jeg ogsaa gerne vil gøre her. Jeg tvivler ikke om, at for saa vidt Posterne dreje sig om Møbler, Senge og Sygestueinventar i al Almindelighed — den store Post, som paa Forslaget staar opført til ca. 370,000 Kr. —, vil det sikkert, hvad der ogsaa er ganske naturligt, blive saaledes, at det i overvejende Grad vel sagtens bliver københavnske Fabrikater, som faa denne Leverance, og noget lignende vil sikkert blive Tilfældet, hvor det drejer sig om Anskaffelse af Instrumenter og alt andet, hvad det nu hedder, der bruges paa Operationsstuer. Men jeg er ved tidligere Lejlighed bleven gjort opmærksom paa, at for saa vidt det drejer sig om uldent og linned Inventar, Gardiner osv., som her foreslaas anskaffet med et Beløb af 378,000 Kr., er det vist ikke saa almindeligt. Der er, saa vidt jeg ved, indenfor Tekstilindustrien sket en Udvikling, som har medført, at man er gaaet bort fra adskillige af de Varetremstillinger, som man brugte i tidligere Aar, men ikke desto mindre hænder det jævnligt, at naar Hospitaler fremskaffe disse Ting, fremlægge de som Basis for Licitationen Prøver af disse Varer, som ere udgaaede af Markedet, og det har i ret stor Udstrækning bevirket, at det har været umuligt for danske Fabrikater at komme med og blive delagtige i denne Leverance, fordi de fremlagte Vareprøver, som sagt,

var af en saadan Art, at de ikke mere fremstilles paa vore hjemlige Maskiner. Hermed være ikke sagt, at vor hjemlige Industri og det, de mere moderne Maskiner fremstille, ikke skulde være lige saa godt. Det er kun en Udvikling, der har fundet Sted, hvor man, saavidt jeg ved, fremstiller en lettere, men nok saa stærk Vare som den, der tidligere brugtes paa Hospitalerne. Jeg vil gerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold, for at der ikke bagefter skal komme Klage over, at Staten ved sine Anskaffelser har forbigaaet den danske Industri ved en Levering, som dog ikke er ganske ubetydelig. Men i øvrigt skal jeg, som sagt, tillade mig at anbefale Forslaget til hurtigt Fremme.

Brandes: Jeg vil gerne først udbede mig en Oplysning af den højtærede Kultusminister. Der staar i Lovforslaget, at det Beløb, hvorom det drejer sig, skal tilvebringes paa samme Maade, som man har anvendt overfor det store Beløb, hvorfor Rigshospitalet og Universitetets Institutter ere opførte. Efter Loven af 1903 skulde Beløbene tilvebringes paa den Maade, at man optog et 2 Millioner Kr.s Laan hos Kommunitetet, at Frederiks Hospitals og Fødselsstiftelsens Formue medgik, og at disse to Institutter fik Lov til at optage et eller flere statsgaranterede Laan. Men i Anmærkningerne til Lovforslaget var det udtrykkelig angivet, at naar man kom til Inventar, skulde Beløbet her til afholdes af Statskassen. Dette synes altsaa at være fraveget, og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, af hvilken Grund. Men dernæst vil jeg ved samme Lejlighed gerne spørge om, hvorledes det egentlig forholder sig med disse Laan? Hvor have Frederiks Hospital og Fødselsstiftelsen Laan, hvor store ere disse Laan, hos hvem ere de optagne og til hvilken Rente? Det, synes jeg, havde nogen Interesse for Rigsdagen at faa at vide, og saa vidt jeg ved, er det aldrig oplyst for den.

Naar jeg saa kommer til Sagen selv, er det mig umuligt at dele den Glæde, som nu er bleven udtalt af forskellige Talere her i Salen over dette Lovforslag. Jeg kan være med til at finde det udmærket, at vi faa et tidssvarende Hospital og tidssvarende videnskabelige Institutter osv., men naar Beløbet til Inventar er steget i Løbet af 6 Aar fra 500,000 Kr. til 1,400,000 Kr., undrer det mig noget, at Rigsdagen uden videre gaar med til det uden at forlange flere Oplysninger, end